

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาที่มีความสำคัญและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ประชาชนจะต้องได้รับการศึกษาเรียนรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการนำพาประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้า พร้อมกันนั้นการศึกษายังเป็นกระบวนการพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์ สังคม และการค้นคว้าทฤษฎี พฤติกรรม เพื่อสร้างคนให้มีการพัฒนาการอย่างรอบด้าน มีคุณสมบัติ คุณธรรม การปฏิบัติ มีความรู้ ความสามารถในการจัดการเรียน การสอน มีอาชีพ มีความสุขมีศิลปะมีระเบียบวินัย มีน้ำใจรักประเทศชาติรักระบอบประชาธิปไตยเพื่อตอบสนอง ความต้องการของภารกิจการพัฒนา รักษาและสร้างประเทศชาติ (กรมจัดตั้งและพนักงาน, 2551, หน้า 2)

การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพมีผลต่อคุณภาพของประชากร เพราะผลผลิตทางการศึกษาคือนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาออกไปสู่สังคมจะสามารถทำงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ การศึกษาที่มีคุณภาพเป็นผลมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูซึ่งโดยปกติวิธีสอนของครูจะมีบทบาทลักษณะเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในความรู้ และมุ่งที่จะถ่ายทอดความรู้ไปสู่ศิษย์ โดยนักศึกษาเป็นผู้คอยรับความรู้จากกระบวนการเรียนการสอนซึ่งส่งผลให้นักศึกษามีลักษณะคอยรับฟังและเน้นการจำมากกว่าการฝึกฝนความคิด ผลกระทบที่ตามมาจากการเรียนการสอนแบบดังกล่าว จึงทำให้นักศึกษาไม่ได้รับการฝึกฝนสมองทำให้ไม่มีพัฒนาการในการคิดวิเคราะห์ ไม่มีทักษะการคิดเพื่อแก้ปัญหา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการปรับรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมและ สอดคล้องกับยุคแห่งการสื่อสาร ไร้พรมแดนที่เต็มไปด้วยการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจการค้า โดยอาศัยเทคโนโลยีที่เป็นผลผลิตมาจากการคิดของมนุษย์เป็นเครื่องมือในการทำการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน ซึ่งความได้เปรียบในสภาพปัจจุบันจึงขึ้นอยู่กับว่าใครมีความรู้ความสามารถ และมีความรวดเร็วกว่ากัน ดังนั้นบุคคลจึงต้องมีความสามารถในการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลาเพื่อที่จะสามารถก้าวทันความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยได้และหลักการของการจัดการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีความเชื่อว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการพัฒนาตนเองได้ โดยสถานศึกษาดังกล่าวจะมีการจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน เน้นการฝึกทักษะกระบวนการคิดเพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิดเป็นและสามารถประยุกต์ ใช้กับสถานการณ์เพื่อให้สามารถ

แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้

ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นลักษณะของความรู้สึกของนักศึกษาที่ ได้รับการตอบสนองความต้องการที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด อาจารย์และผู้ที่มีส่วน เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องร่วมกันจัดบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนรู้ และมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็น สำคัญเพื่อให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุขตามลักษณะการเรียนรู้ที่พึงประสงค์มี ความสามารถในการพัฒนาตัวเองและสังคม และวิทยาลัยครูในภาคเหนือ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว เป็นสถาบันการศึกษาระดับสูงมุ่งพัฒนานักเรียนครูเพื่อไปสอนนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวให้มีความรู้ความสามารถ แต่จากผลการ ประเมินเกี่ยวกับผลการสอนของนักเรียนครูที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครูภาคเหนือพบว่ายังไม่ เป็นที่พึงพอใจของครูและสังคม (วิทยาลัยครูกรุงเทพฯ, 2552, หน้า 11)

กระทรวงศึกษาธิการ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พิจารณาเห็นถึงความ จำเป็นในการปรับปรุงแผนพัฒนาการศึกษาในแบบรอบด้านและครอบคลุมจุดประสงค์ของ การศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาตามแผนการปฏิรูประบบการศึกษาแห่งชาติที่มุ่งให้มี ลักษณะเป็นเอกภาพและมีความเหมาะสม เพื่อแก้ไขความแตกต่างกันทางการศึกษาและ เพื่อการพัฒนาการศึกษาแบบยั่งยืนและเพื่อความเสมอภาคของประชาชนทั่วประเทศ ซึ่งแผนงาน ของกระทรวงศึกษาธิการมุ่งก้าวไปสู่การมีวิธีการพัฒนาแบบรอบด้านและครบถ้วนรัฐบาลจึงมุ่ง พัฒนาแผนการศึกษาให้มีความสอดคล้องกันทั้งทางด้านเป้าหมายและแผนปฏิบัติเป็นอันหนึ่ง อันเดียวกันทั้งด้านแผนงานและงบประมาณ เพื่อให้แผนพัฒนาการศึกษาที่สร้างขึ้นตาม โครงสร้าง ที่มีเนื้อหาภายในที่ผ่านการศึกษาและวิเคราะห์ทางวิชาการอย่างครบถ้วนทั้งเนื้อหาในส่วนของ งบประมาณและการวางแผน การบูรณาการ การปกครอง และการปฏิรูปสถาบันการคุ้มครอง ทรัพยากรมนุษย์ การพัฒนาสังคม และ การเรียนรู้ โดยการศึกษารื้อฟื้นพื้นฐานและการศึกษาหลัง การศึกษารื้อฟื้นพื้นฐานของแผนพัฒนาแผนงานการศึกษา พ.ศ. 2552 - 2558 ของสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาวได้จัดทำนโยบายและการลงทุนการศึกษาโดยกำหนดความต้องการ ทางด้านการเงิน นโยบายและ ยุทธศาสตร์ ของระบบการศึกษาที่ชัดเจนและประโยชน์ที่จะ ได้รับ การศึกษาและมี การพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องเพื่อบูรณาการและคุ้มครองระบบการศึกษา เพื่อความสำเร็จของหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการตอบสนองการศึกษา ที่มีคุณภาพและการขยายโอกาสเข้าเรียนได้อย่างทั่วถึง จึงสนใจสำคัญในการก้าวไปสู่การปรับปรุง ที่มีลักษณะต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาการศึกษานั้นมุ่งให้ความสำคัญการพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์และยุทธศาสตร์ โดยมีการกระจายแผนยุทธศาสตร์การปฏิรูประบบการศึกษา แห่งชาติและเปลี่ยนแปลงวิธีสอนของอาจารย์

วิธีเรียนรู้และการประเมินผลการเรียนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้มีผลสำเร็จทางการเรียน

แผนพัฒนาแผนการศึกษา พ.ศ. 2552 - 2553 ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมีแผนแม่บทที่นำด้านการเงิน พ.ศ.2552 - 2558 และแผนการลงทุนแผนการศึกษาทั้งหมดของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนเป็นเงิน 1,578 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งร้อยละ 69 ของจำนวนเงินที่ได้รับเป็นงบประมาณสำหรับฝ่ายบริหารและอีกร้อยละ 31 เป็นงบประมาณเพื่อการลงทุน นอกจากนี้รัฐบาลยังได้จัดงบประมาณเพิ่มเติมโดยเป็นส่วนงบประมาณดำเนินงานปกติประจำปีของรัฐบาลอีกร้อยละ 8.5 ใน พ.ศ. 2551 - 2552 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 10.2 ในงบประมาณใน พ.ศ. 2551 - 2552 แต่ อย่างไรก็ตามในภาพรวมแล้วเห็นว่าการสนับสนุนยังอยู่ในระดับต่ำ เมื่อเปรียบเทียบกับความต้องการเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ได้วางไว้ในแผนการพัฒนาแผนการศึกษา ซึ่งจากการวิเคราะห์พบว่ามีความจำเป็นที่ต้องเพิ่มรายจ่ายของรัฐบาลต่อการศึกษาคิดเป็นร้อยละ 18 ใน พ.ศ. 2558 (กระทรวงศึกษาธิการลาว, หน้า 7-21)

การพัฒนาการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวในระยะที่ผ่านมา มีการขยายตัวอย่างมาก ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพกล่าวคือ

1. อัตราเข้าเรียนของเด็กในชั้นประถมศึกษา อายุ 6 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 85
2. อัตราการเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 54.8
3. อัตราการเข้าเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 4.4
4. อัตราการรู้หนังสือของประชาชนในกลุ่มอายุ 15 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 78.57
5. อัตราส่วนนักศึกษาต่อพลเมืองมีถึง 8,459 ต่อ 100,000 คน

จากผลสำรวจดังกล่าวจึงเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมภายในประเทศ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้เป็นอย่างดีแต่อย่างไรก็ตามการพัฒนาการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวก็ยังมีข้อบกพร่องบางประการ เช่น การขยายการศึกษาในเขตชนบท และเขตห่างไกลยังดำเนินการได้ไม่ดีเท่าที่ควร การขยายการศึกษาระหว่างในเมืองและชนบทมีความแตกต่างกันมาก การพัฒนาการศึกษายังขยายตัวทางด้านปริมาณมากกว่าด้านคุณภาพ จึงทำให้ด้านคุณภาพของการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

ในระยะที่ผ่านมา กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการปรับปรุงสถาบันสร้างครูต่าง ๆ เพื่อตอบสนอง ความต้องการครูทั้งด้านปริมาณและคุณภาพซึ่งในแต่ละสถาบันสร้างครูได้นำหลักสูตรระบบ 5+4, 8+3, 11+1 และ 11+3 มาใช้เพื่อผลิตครูอนุบาล ครูประถมศึกษาและครูมัธยมศึกษาตอนต้น โดยคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยแห่งชาติ สาข ารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มุ่งผลิตครู ระดับปริญญาตรี เพื่อสนองความต้องการครูให้แก่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย นอกจากนี้ยังรับผิดชอบโรงเรียนสร้างครูพลศึกษา 1 แห่ง และศิลปศึกษาอีก 1 แห่ง

เพื่อตอบสนองครูสอนในวิชาดังกล่าวให้แก่โรงเรียนและสถานศึกษาโดยในประเทศมีศูนย์อบรมครูทั้งหมด 17 แห่ง เพื่อเป็นสถานที่อบรมและยกระดับครูให้แต่ละเขตพื้นที่การศึกษาให้ได้มาตรฐาน และเอาใจใส่ผลิตครูเพศหญิงจนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในเขตที่ห่างไกลไม่มีครูอยากไปสอน ก็ได้มีการจัดการอบรมระยะสั้นให้แก่นักเรียนที่เรียนจบมัธยมศึกษา เพื่อส่งไปเป็นครูสอนในเขตดังกล่าว โดยมีการปรับปรุงวิธีการคัดเลือกนักศึกษาครูให้ดีขึ้น มีการปรับปรุงความรู้ความสามารถ และทักษะการสอนของครูในสถาบันสร้างครู พร้อมปรับปรุงแบบวิธีการสร้างครูโดยให้นักเรียนครูได้มีโอกาสลงปฏิบัติงานใกล้ชิดกับโรงเรียนสามัญให้มากขึ้น ซึ่งสถาบันสร้างครูหลายแห่งได้ทำการวิจัยการเรียนการสอนเพื่อนำเอาผลของกรณีวิจัยดังกล่าวไปใช้ในการปรับปรุงคุณภาพของการสร้างครูซึ่งพบว่าการผลิตครูได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วทั้งด้านปริมาณและคุณภาพสถาบันสร้างครูแต่ละแห่งได้กลายเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาทางด้านวิชาการให้แก่ สังคมซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษาของประเทศ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวให้ดีขึ้น แต่พบว่ามีอัตราบรรจุครูใหม่ที่ได้รับในแต่ละปียังมีจำนวนจำกัดรวมทั้งยังมีครูที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานในรูปแบบต่าง ๆ จำนวนมากจึงทำให้จำนวนครูที่อยู่ในเขตพื้นที่ชนเผ่าเขตห่างไกลรวมทั้งในเมืองที่ยังขาดครูจำนวนมากและยังพบว่าครูปริญญาตรีในระบบ 11+5 ที่จบจาก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ส่วนใหญ่ไม่กลับไปทำงานในห้องถิ่นและไม่ไปสอนตามพื้นที่ชนบท ครูที่เป็นเพศหญิงชนเผ่ายังมีน้อย ถึงแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดตัวเลขในแผนพัฒนา เพื่อรับนักเรียนในเขตชนเผ่า เข้าเรียนในสถาบันสร้างครู พร้อมทั้งมีโครงการสร้างครูผู้หญิงชนเผ่าโดยเฉพาะแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีหลายท้องถิ่นยังขาดนักเรียนผู้หญิงชนเผ่าจึงทำให้อัตราส่วนครูผู้หญิงชนเผ่ามีน้อย ครูส่วนมากก็ยังมีความต้องการสอนอยู่ในเมืองซึ่งมีความสะดวกสบายมากกว่า ดังนั้นในระยะผ่านมารัฐบาล ได้มีการลงทุนในการสร้างพื้นฐานต่าง ๆ ให้แก่สถาบันสร้างครูอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะระยะปฏิบัติ โครงการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาระยะที่ 1 (EQIP 1) เพื่อความจำเป็นในการผลิตครูตอบสนองตามความต้องการของการขยายตัวของการศึกษา จึงทำให้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนการสอน ห้องเรียน หอพักและอื่น ๆ ที่มีอยู่นั้นไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนครูที่มากขึ้นในแต่ละปี ระเบียบการบริหารคุ้มครองสถาบันสร้างครูยังทำไม่ได้ดี ผู้บริหารสถาบันสร้างครูจำนวนมากยังไม่ได้ผ่านการอบรม เกี่ยวกับการบริหารคุ้มครองมาก่อน ส่วนใหญ่จะเน้นการปฏิบัติและเรียนไปพร้อมกัน เมื่อพบกับปัญหาอุปสรรคทั้งด้านเศรษฐกิจ ชีวิตความเป็นอยู่ โดยเฉพาะงบประมาณที่มีจำนวนจำกัด จึงทำให้ ผู้บริหารสถาบันสร้างครูใช้เวลาส่วนใหญ่กับการแก้ไขปัญหาชีวิตความเป็นอยู่ของครูและนักเรียนครู ส่วนการทำงานปรับปรุงคุณภาพของการสร้างครู แบบแผนการทำงาน การแบ่งงานและ การแบ่งความรับผิดชอบยังทำไม่ได้เท่าที่ควร หลักยุทธศาสตร์สร้างครูยังไม่เหมาะสมกับความต้องการของยุคสมัย ระยะที่ผ่าน

มาได้มีการพัฒนาหลักสูตร และเอกสารในการสอนอยู่ในวิทยาลัยครูหลายลักษณะแล้วก็ตามแต่ เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงทำให้หลักสูตรการสร้างครูไม่สอดคล้องกับความต้องการของยุคสมัยจึงมีความจำเป็นต้องทบทวนหลักสูตรสร้างครูขึ้นมาใหม่ เช่น หลักสูตรการสอนห้องควบ การสอนห้องเรียนร่วม บทบาทหญิงชาย ทักษะชีวิตและอื่น ๆ รวมทั้งมีครูที่ไม่ได้มาตรฐานและไม่ได้ผ่านโรงเรียนสร้างครูยังมีอยู่มาก โดยพบว่าปัจจุบันมีครูประถมศึกษาที่สังกัดรัฐบาลประมาณ 1,000 คน (ไม่รวมครูสัญญาจ้างและครูที่สมัครสอน) ที่ยังไม่ได้ผ่านโรงเรียนสร้างครูตามระบบการสร้างครูซึ่งมีครูระบบ 8+3 และ 11+1 จำนวนหนึ่งที่ต้องไปสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย จึงทำให้ครูเหล่านั้นมีข้อจำกัดในการปฏิบัติหน้าที่วิชาเฉพาะของตนเองจากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าโรงเรียนสร้างครูจึงมีความต้องการ ยกเว้นทางด้านวิชาการส่วนอีกปัญหาหนึ่ง คือครูประถมศึกษาและ ครูมัธยมศึกษาที่สอนในปัจจุบันก็ยังไม่ได้รับการอบรมยกระดับวิชาชีพอย่างเป็นระบบต่อเนื่องจึงทำให้ครูไม่สามารถนำวิธีการสอนแบบใหม่ไปใช้ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549, หน้า 3-6)

วิทยาลัยครูในประเทศลาวมีทั้งหมด 5 แห่งโดยวิทยาลัยครูภาคเหนือประกอบด้วย วิทยาลัยครูคังไซ วิทยาลัยครูหลวงพระบางภาคกลาง มีวิทยาลัยครูบ้านเกิน วิทยาลัยครูสะหวันเขต และวิทยาลัยครูปากเซ ปัจจุบันวิทยาลัยครูมีภาระหน้าที่ตามกรมออบหมายของกรมสร้างครู กระทรวงศึกษาธิการ การให้มีหน้าที่ผลิตครูให้แก่ประเทศโดยเฉพาะวิทยาลัยครู ภาคเหนือมีหน้าที่ในการสร้างครูให้แก่โรงเรียนในภาคเหนือของ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามระบบการสร้างครู 3 ระบบคือ

1. ระบบ 8+3 รับนักเรียนที่เรียนจบจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นและอาจารย์ที่ไม่ได้มาตรฐานมาเรียนอีก 3 ปีเมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรชั้นกลาง และสามารถนำไปสอนชั้นประถมศึกษา
2. ระบบ 11 + 2 รับนักเรียนที่เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมาเรียนต่อ 2 ปีเมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับ ประกาศนียบัตรชั้นกลาง และสามารถนำไปสอนชั้นประถมศึกษา
3. ระบบ 11 + 3 รับนักเรียนที่เรียนจบ มัธยมศึกษาตอนปลายและอาจารย์ชั้นกลางมาเรียนอีก 3 ปีเมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับประกาศนียบัตรชั้นสูง และสามารถนำไปสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนอกจากนี้ทางวิทยาลัยครูยังต้องปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น ดูแลปรับปรุงและพัฒนาวิธีการใช้หลักสูตร และวิธีสอนให้แก่ครูอาจารย์ตามพื้นที่และขอบเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยครู และตามประกาศ โครงการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาระยะที่ 1 และ ของ กระทรวงศึกษาธิการแผนพัฒนาฯ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เช่น

1. การวิจัยเรื่องต่าง ๆ ที่เห็นว่ามีความประโยชน์และนำมาสู่การพัฒนาคุณภาพของชุมชน และงานการศึกษา
2. อนุรักษ์และส่งเสริมความเชื่อ ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันดีงามของชาติและท้องถิ่น
3. ส่งเสริม และ เผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์เทคนิค และวิทยาการต่างๆ ให้แก่ชุมชน
4. ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรจัดตั้ง และสถาบันการศึกษาต่างๆ ทั้งภายในและต่างประเทศบนพื้นฐานต่างฝ่ายต่างพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันทางด้าน ทรัพยากรและสติปัญญาเพื่อการพัฒนาวิทยาลัยครู เป็นต้น

แต่ถึงอย่างไรก็ตาม พบว่าการจัดการเรียนการสอนของ อาจารย์ในวิทยาลัยครูยังไม่เป็นที่พึงพอใจของสังคมเท่าไร เพราะยังไม่สามารถทำให้นักเรียนครู มีผลสำเร็จเป็นไปตามเกณฑ์ผลการเรียนของนักเรียนครู ไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร โดยพบว่านักเรียนครูยังมีการลงทะเบียนเรียนซ้ำในหลักวิชา เช่น วิชาคณิตศาสตร์และวิชาฟิสิกส์เป็นต้นในสัดส่วนที่สูง นักเรียนครู อาจารย์มีการใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนน้อย ทำให้ผู้เรียนไม่เข้าใจสาระที่เรียน และอาจารย์ไม่สามารถอภิปรายได้ชัดเจน เป็นต้น

โครงการจัดตั้ง วิทยาลัยครูมีระบบบริหารของสภามันสร้างครูวิทยาลัยครูภาคเหนือ ประกอบด้วยสภาที่ปรึกษาวิทยาลัยครู สภาวิชาการ ผู้อำนวยการวิทยาลัยครูรองผู้อำนวยการ ประกอบการ 10 ห้องการมี 33 หน่วยงานอยู่ในการควบคุมดูแล

ซึ่งมีขอบเขตความรับผิดชอบดังนี้

1. ผลิตอาชีวกรัธยมศึกษา และครูมัธยมศึกษาตอนต้นให้ภาคเหนือของลาวใช้ระบบการ ผลิตครูประถมศึกษาแบบ 8+3 โดยมีการใช้เวลาเรียนทั้งหมด 3.056 ชั่วโมงเท่ากับ 130 หน่วยกิต โดยคิดเป็นร้อยละ 47.27 เน้นสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาครู และคิดเป็นร้อยละ 62.73 เน้นสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับวิชาบังคับและวิชาเลือก
2. ผลิตอาจารย์ประถมศึกษาประเภท 11+2 ใช้เวลาเรียน 992 ชั่วโมง เท่ากับ 37 หน่วยกิต ในนั้นคิดเป็นร้อยละ 94 เป็นวิชาครูคิดเป็นร้อยละ 6
3. ผลิตครูมัธยมศึกษาตอนต้น 11+3 แบ่งเป็น 3 แขนงคือ
 - 3.1 แขนงวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ผลิตอาจารย์ไปสอนคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ธรรมชาติในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเวลาเรียนทั้งหมด 2.880 ชั่วโมงเท่ากับ 110 หน่วยกิต คิดเป็นร้อยละ 59.10 เป็นวิชาทั่วไปตามสายวิชาเลือกและเรียนวิชาครู คิดเป็นร้อยละ 40.90

3.2 แขนงวิทยาศาสตร์สังคมผลิตครูไปสอนวิชา ภาษาลาว ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ศึกษาพลเมืองและวิชาเลือกซึ่งเวลาสอนทั้งหมด 2,800 ชั่วโมงเท่ากับ 110 หน่วยกิตในนั้นคิดเป็น ร้อยละ 40.90 เป็นวิชาครูคิดเป็นร้อยละ 59.10 เป็นหมวดวิชาทั่วไปเกี่ยวกับสายสังคม

3.3 แขนงภาษาอังกฤษได้ผลิตครูไปสอนวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาเลือกใช้เวลาสอน ทั้งหมด 2,800 ชั่วโมงเท่ากับ 110 หน่วยกิตในนั้นคิดเป็นร้อยละ 40.90 มีวิชาครู คิดเป็นร้อยละ 59.10 เป็นหมวดวิชาทั่วไปเกี่ยวกับสายสังคม ส่วนแขนงภาษาอังกฤษเปิดสอนในภาคเรียน พ.ศ. 2542 - 2543 (วิทยาลัย ครูคังไซ, 2552) แผนยุทธศาสตร์การสร้างครู และการพัฒนาการศึกษา ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาในระบบ 11+3 ของอาจารย์ วิทยาลัย ครูในภาคเหนือยังเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายได้ ดังนั้นผู้วิจัยมีความเห็นว่ามี ความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาปัญหาในการจัดการเรียนของอาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยครูเขต ภาคเหนือของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพราะวิทยาลัยครูเป็นสถานที่ผลิตครูเพื่อไป ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนนักเรียนใน โรงเรียนต่าง ๆ และ เพื่อนำผลการวิจัยมาส่งเสริม สนับสนุนให้ ครูเห็นความสำคัญและ วิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนให้มากขึ้นและ เป็นกระบวนการซึ่งจะ นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนไปในทางที่พึงประสงค์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาในระบบ 11+3 ของอาจารย์ วิทยาลัย ครูในภาคเหนือ
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาในระบบ 11+3 ของ อาจารย์ วิทยาลัยครูในภาคเหนือจำแนกตามประเภทการสอนและวุฒิการศึกษา
3. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาอาจารย์ในวิทยาลัยครูคังไซ และ วิทยาลัยครูหลวงพระบาง
4. เพื่อเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนนักศึกษาระบบ 11+3 ของ อาจารย์วิทยาลัยครูในภาคเหนือ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลการศึกษา ค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยครู ภาคเหนือของลาว ที่ทำให้ทราบถึงปัญหาการเรียนการสอน การใช้สื่อในการเรียนการสอน

การวัดผลและประเมินผล เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้า เป็นข้อมูล ในการพัฒนาปรับปรุงตลอดการ แก้ไขปัญหา และ อุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนในวิทยาลัยครูภาคเหนือของสาธารณรัฐ ประชาธิปไตยประชาชนลาว ให้มีประสิทธิผลและก่อให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สมมติฐานของการวิจัย

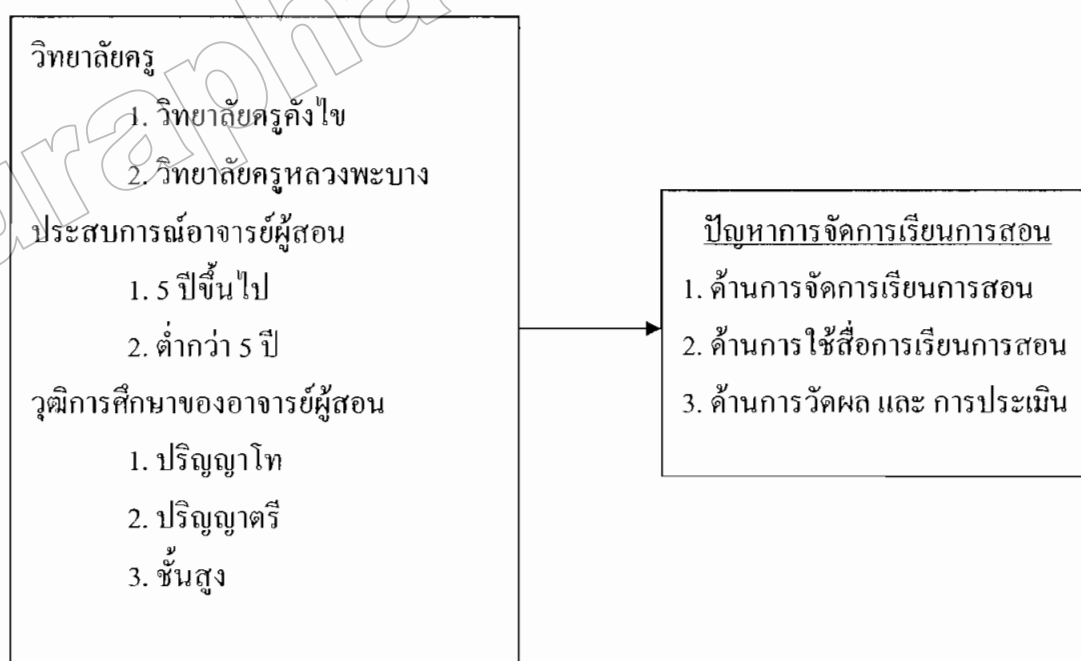
1. อาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนแตกต่างกัน
2. อาจารย์ ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีปัญหาการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน
3. อาจารย์ที่สอนในวิทยาลัยครูทั้ง ๒ และวิทยาลัยครูหลวงพระบางมีปัญหาการจัดการเรียนการสอน แตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้อาศัยกรอบแนวคิดตามมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ ด้านปัจจัยสถานศึกษาของวิทยาลัยครู การจัดการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลโดยกำหนดประสบการณ์ และวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้สอนดังนี้

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหา ของการวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคเหนือของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ตามมาตรฐานการศึกษาและตัวบ่งชี้ด้าน ปัจจัยการจัดการศึกษาวิทยาลัยครูในภาคเหนือ ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรวม 3 ด้าน คือ

1. การจัดการเรียนการสอน
2. การใช้สื่อการเรียนการสอน
3. การวัดผลและการประเมินผล

ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประกอบด้วยอาจารย์ ผู้สอนในวิทยาลัยครูในภาคเหนือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 (พ.ศ. 2552 - 2553) ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ใน วิทยาลัยครูกิ่งใจ และ วิทยาลัยครู หลวงพระบาง ของ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว จำนวนทั้งหมดรวม 210 คน จำแนกเป็นอาจารย์ผู้สอนในวิทยาลัยครูกิ่งใจ 98 คน และวิทยาลัยครูหลวงพระบาง 112 คนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูภาคเหนือภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 (พ.ศ. 2552 - 2553) ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ใน วิทยาลัยครูกิ่งใจ และ วิทยาลัยครู หลวงพระบาง ของ สาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว กำหนดขนาดโดยตารางเครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607-610) ได้จำนวนทั้งสิ้น 137 คนและได้ดำเนินการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้นประกอบด้วย
 - 1.1 วิทยาลัยครู
 - 1.1.1 วิทยาลัยครูกิ่งใจ
 - 1.1.2 วิทยาลัยครูหลวงพระบาง
 - 1.2 ประสบการณ์สอน
 - 1.2.1 ต่ำกว่า 5 ปี
 - 1.2.2 5 ปี ขึ้นไป
 - 1.3 วุฒิกการศึกษา
 - 1.3.1 ชั้นสูง

1.3.2 ปริญญาตรี

1.3.3 ปริญญาโท

2. ตัวแปรตามประกอบด้วย

2.1 ปัญหาการจัดการเรียนการสอน 3 ด้านดังนี้

2.1.1 การจัดการเรียนการสอน

2.1.2 การใช้สื่อการเรียนการสอน

2.1.3 การวัดผล และประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง อุปสรรคและข้อจำกัดต่าง ๆ ที่ทำให้การจัดการเรียนการสอนของอาจารย์วิทยาลัยครูในภาคเหนือของลาวได้แก่

1.1 ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่วิทยาลัยครูจัดให้นักเรียนประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ภายใต้การดูแลแนะนำของอาจารย์ผู้สอน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่พึงประสงค์

1.2 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน หมายถึง การจัดให้มีอุปกรณ์การเรียนการสอนตามหลักสูตรที่กำหนดไว้ครบถ้วนทุกกลุ่มประสบการณ์ ส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนให้ตรงกับจุดประสงค์เนื้อหาและกิจกรรมของนักเรียนครูสามารถใช้ประโยชน์ทางการเรียนการสอนได้ดี

1.3 ด้านการวัดผลและประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการตรวจสอบผลการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในการปรับปรุงการสร้างเครื่องมือในการวัดผลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การจัดทำข้อสอบ นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์การประเมินผลไปปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้น โดยใช้เทคนิคการวัดและประเมินผลตามสภาพจริงในด้านความรู้ความลึกลับพฤติกรรมวิธีการปฏิบัติและผลการปฏิบัติของนักเรียน เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึก จากนักศึกษาครู ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบวัดความสามารถจริง การรายงานตนเอง และนพินธ์ผลงาน

2. ประสบการณ์การสอนของอาจารย์ หมายถึง ระยะเวลาที่อาจารย์เริ่มเข้ามาทำการสอนในวิทยาลัยครูโดยการบรรจุแต่งตั้งหรือการสมัครสอน แบ่งเป็น

2.1 ประสบการณ์สอนของครูต่ำกว่า 5 ปี หมายถึง ระยะเวลาที่เป็นอาจารย์สอนในวิทยาลัยครู หรือ เริ่มต้นการเป็นครูสอนไม่เกิน 5 ปี

2.2 ประสบการณ์สอนของครูตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป หมายถึง ระยะเวลาที่เป็นอาจารย์สอนในวิทยาลัยครูหรือ ย้ายมาเริ่มเป็นครูสอนตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

3. วุฒิ หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของครูผู้สอนในวิทยาลัยครูภาคเหนือของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

4. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่ ปฏิบัติหน้าที่สอน ถ่ายทอดความรู้ ศึกษารอบรมผู้เรียนอยู่ในวิทยาลัยครูก่งไซ และวิทยาลัยครูหลวงพระบาง

5. ระบบ 11+3 หมายถึง ระบบการเรียนที่กำหนดให้นักศึกษาเรียนในโรงเรียนสามัญศึกษา 11 ปี แล้วไปเรียนวิชาชีพครูอีก 3 ปี

6. วิทยาลัยครูภาคเหนือ หมายถึง สถาบันการศึกษาซึ่งรับเอานักเรียนที่เรียนจบวิชาชีพชั้นกลาง มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไปใช้เวลาเรียน 2-3 ปีในหลักสูตรปกติ และ 1-2 ปีสำหรับการศึกษาวิชาชีพ ตามหลักสูตรต่อเนื่อง โดยวิทยาลัยครูก่งไซเป็นวิทยาลัยครูการศึกษาวิชาชีพแห่งหนึ่งของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวที่ตั้งกัศกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ ตำบล ก่งไซ อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ห่างจากตำบลโพนสะหวัน ไปทางภาคตะวันออกเฉียงประมาณ 6 กิโลเมตร ตามถนนหลักกิโลเมตรที่ 7 มีหน้าที่ผลิตครูให้แก่ 2 จังหวัดคือ จังหวัดเชียงรายและจังหวัดหัวพันซ์ นอกจากนี้ยังได้ผลิตครูชนเผ่าตาม โครงการเด็กหญิงชนเผ่าให้แก่จังหวัดเชียงราย จังหวัดหัวพันซ์ จังหวัดเวียงจันทน์ จังหวัดริคำชัย เขตพิเศษ ส่วนวิทยาลัยครูหลวงพระบางเป็นวิทยาลัยครูการศึกษาวิชาชีพครูของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งอยู่ จังหวัดหลวงพระบางมีหน้าที่ผลิตครูให้แก่ จังหวัดหลวงพระบาง จังหวัดบ่อแก้ว จังหวัดอุดมชัย จังหวัดหลวงน้ำทาและ จังหวัดผงสาลี